

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.) Negyedévre: 1 frt (2 kor.) Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)</p>	<p>Szerkeszti: Dr. Nagy Sándor ügyvéd. Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér, Kéziratok vissza nem adatnak.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők. Hirdetések jutányosan számíttatnak.</p>
--	---	---

Ünnep napjaink.

Csurgó város közönsége, képviselőtestülete, összes intézetei, egyletei szépen és méltóan ünnepelte meg az orsz. ezredéves ünnepélyt. Városunk közönsége ezuttal megtagadta maga magát. A komoly gondolkozásu, a külsőégeket kerülő, inkább visszavonulni szerető csurgói közönség, az ünnep napokban levetkezve természetet s illő komolysággal és máltósággal vett részt mindenütt, a hol csak ünnepeltek. Az ezredév emlékére rendezett örömnapiok méltán megérdemelnék, hogy minden részleteikben megörökíttessenek, melyeket főleg az egyes hitfelekezetek lelkészei elmondottak, az enyészett elől megmentessenek, de mert lapunk terjedelme nem engedi, csak kivonatosan emlékezünk meg az ünnepek sorrendjéről.

A főgimnázium és tanítóképezde A főgimnázium és tanítóképezde ifjusága már máj. 9-én kezdte meg az ünnepek sorrendjét. A 2. intézet ifjusága és tanári kara reggel 8 órakor a r. kath. templomba vonult, a hol Tóth Károly tartotta az ünnepi misét. Misa után az oltárról beszédet intézett a fiatalsághoz. A beszéd, melyet rövid anélkül gyönyörűbb tartalmánál fogva egész terjedelmében közlünk, elragadta a hallgatóságot. A valóban szép egyházi beszéd következő:

„Förön szereti az Ur az ő földét és megenged népének.” (Jeol 2. 18.) Ezen szavakkal vigasztalja Juda országának lakóit Joel próféta s egyszersmind biztosítja népét, hogy a kiállott szenvedésekért Isten hozzá visszatérő fiainak dús kárpótlást fog adni. Mennyi remény, mily édes megnyugvás töltte be Izrael szívét e jóságok hallatára! Pedig csak a bizonytalan jövő láthatatlan boldogságának képét idézte föl az ószövetségi lát-

nok c-üggedő nemzete lelkében. És ez is mily mélyen hathatott, mily hatalmas erővel rázhatta fel dermesztő álmából a néma szenvedést, mily reménytadólag emelhetette fel a sziveket!

De vajon nem hatalmasabb-e a szívek fellendülése, nem ittasabb-e az örömmámor, nem óriásibb-e a dicsőség érzete, nem szilárdabb-e a remény, midőn a bizonytalan jövő láthatatlan boldogsága helyett maga a *valóság áll a lélek előtt*, — telve a gyönyör és elragadtatás mosolyával, a jelennek kimondhatatlan diadalával?! *És a való boldogság áll most mi előttünk*, — teljes fényében — egy ezredévet átél nemzet, forrón szeretett hazánk népének, a magyarnak dicsőségét ragyogtatva napkelettől napnyugotig, az északi szelek zord hazájától dél tikkasztó sivatagjain. *Ezt a boldogságot megköszönni jöttünk ide, Isten oltárának számolya elé*, hálát adva a Mindenhatónak, hogy nemzeteket kormányzó és fentartó karja a *dicső honfoglaló Árpád népet* ezer év viszontagságai közt mind e napig megóvta attól a borzasztó haláltól, melyből egy nemzet számára sincs föltámas.

Kedves tanulóifjuság! hogy a magyar nemzet amnyi század viharait átküzdöve, Istenről ily hosszú étellel lón megajándékozva, azt a Gondviselés kegyelmén és a keresztény vallás áldásain kívül egyedül önmagának, — saját erőneinek, legendaszerű hőseinek, dicső vértanúinak, lelkes dalnokainak és hű fiait önfeláldozó szeretetének köszönheti. Ép azért méltán ülhet diadalünnepet ezredéves fenállásának emlékére — és teljes joggal örvendhet szívünk ez új ezredév hajnalán, édes hazánk jövő sorsának és reményteljes forduló pontján. E gondolat hálaérzettel töltse be szívünket Isten, a *„világosság Atyja”* iránt, a ki — mint az apostol mondja — *„minden*

jó adomány és minden tökéletes ajándék” örök kutforrása. (Jak. 1. 17.) Szálljon fel tehát Óhozza gyermeki fohászunk az ima szárnyain, áldja ajkunk a Gondviselés jóságát s gyuljon lángra szívünkben a hazaszeretet szent tüze! Hisz Isten irtalma mentette meg nemzetünket az enyészettől; az Ó haragja büntette, ha vétkezett; az ő jósága védelmezte meg erőneieit, az Ó bölcsesége irányította lelkét és szívét az igazi haladás felé, melynek jelvénye a *szent kereszt* — ott ragyog Szent István koronáján! —

A kereszténység e dicső jelvényét — a keresztet, — mely fölkezt királyaink koronáját ékesíti, ne tekintsük üres, mitem mondó jelvénynek, hanem az igazi krisztusi szellemben való haladás, a vallás-erkölcsi alapon alkotott és alkotandó művelődés irányítóját keressük és találjuk fel benne. Hazaszeretetet is a keresztől tanuljunk, a rajta kiszendedett Istenemberre gondolva, a ki világokat boldogító tanaiért hazája földjét áztatta szent vérével; — azon kis földterületet, melyre kevéssel halála előtt oly keserű bánattal hullatta hazafiai könnyeit. Mily Isteni példát adott nekünk ezzel is! Hogy a mit Isten dicsőségére cselekszünk, mindazt kötelességszerűleg hazánk felvirágoztatására fordítsuk és ne felejtjük el, hogy a föld, mely édes otthonunk, bölcsőnk és sirunk egyaránt, — Istennek legdrágább földi ajándéka. Ha pedig arról a földdarabról elfeledkezünk, mit hazának nevez az ajk, Istenről is elfeledkezünk, tőle is elfordultunk!

Kedves tanulóifjuság! Lacordaire Domonkos kitűnő hitszónok irataiban olvashatjuk e sokat jelentő szavakat: *„A haza ideiglenes egyházunk, mint az egyház örök hazánk.”* (II. levele) Találó egyéolvasztása ez a két legnagyobb fogalomnak: *egyház és haza!* A

T á r c s a.

Gerock dalaiból.

1.

Elhagyott kis kert,
Sivár, régi,
Mikor jön vissza?
Csak azt kérdi.

A nap sugári
Hervasztanak
Benne a kis méh
Búsán zöng csak.

Tőle oly messze
Más kert virul,
Szemem ha látja
Könybe borul.

Oda tért esendbe
S pihenést lelt
Vad virág nő ott
Szíve felett.

2.

Pusztá az erdő,
Nincsen lombja,

A kopár ágnak
Nincs dalosa.

Rövid az élet,
Hosszu a sir,
Hervad a babér,
Múló a hír.

Hervad a virág,
Kórója áll,
Örömtök holnap
Bánatra vál.

Nincs semmi örök
A nap alatt,
Az is alig kel,
Már lehalad.

S átvőssége a
Szerelemnek:
Csak addig tart míg
Eltemetnek.

Fordította: **Halász Margit.**

Barka Náci.

(Folytatás.)

Rossz-száju emberek azonban esufot
űztek belőle: Csász Évával hozták rossz
hirbe, a kiről sokat beszéltek annak idején,

mikor megszökött falujából. Azóta rég fele-
desbe ment a rossz hírű leányzó most a kis
Annika újra fölidőszte emléket.

Barka Náci becsületes szívét bántotta
a gonosz pletyka, de nem próbalkozott év-
dekezni, mert avval a szeretettel, melylyel
gyámoltját elhalmozta, csak igazolta volna a
vádát, melylyel egyesek rosszindulata illett:

A mosolygó tekintet, mely szegényes
hajlekában körülvette, elsimított a homloká-
ról gondokozta redőit.

Mihaszna nép oktalan megszólása nem
riasztotta vissza attól, hogy jobban szeresse
még azt, a kit az utca porából magához
emelt.

Elemi tudásu ember volt csak Barka
Náci, de szerencsetlen sorsa jobban tani-
totta őt az emberek lelkeben olvasni, mint
sok nagyszájút, kinek fölvitte Isten a sorsát.

Imára, Isten féltelmére tanította ke si
gyermekét s miközben megismertette vele a
tudás ákom-bákomjait is, sok olyanról is
beszélt neki, melyből a kis szív átvős ta-
nulságot merített.

S így a hónapok, az évek láncolata
mindig szorosábbra fűzték azt a viszonyt,
mely a nyomorék ember sa viruló árvac ka
közé fejlődött.

hívó és hazafi mindkettőt egyforraszthatja szívében, ha híven szeretve hazáját, érdemessé teszi magát az egyház, a vallás kegyelmi eszközeire és viszont egyháza szeretetével megtanulja hazáját szeretni. E két magasztos kötelesség teljesítése, kedves tanulói ifjuság! legszebb ékessége emberi méltóságunknak; azt a szó nemes értelmében megtiszteli, közelebb vezérli Istenhez. Erre emlékeztessen bennünket *e felszentelt templom ádon tornya*, mely a jelenben néma tanuja hálaimánknak és a távol múltból, az Árpád-házi királyok korából tekint ez új és második ezredévre. Egfelé irányuló keresztje legyen figyelmeztetőnk, hogy csak Istenben, az ő megvallásában leljük fel igazi boldogságunkat, földbe nyuló talapatával pedig azt juttassa eszünkbe, hogy a föld, melyen élünk, a mi hazánk, melyet megbecsülni, híven szeretni szent kötelességünk. De mivel oly nagy a mi emberi gyarlóságunk, hogy magunkra hagyatva, főnsőbb kegyelem nélkül gyöngék vagyunk Isten és hazánk iránt leronni kötelességeinket, hő imával kérjük a Mindenhatót, ajándékozza meg lelkünket és szívünket a hit és hazaszeretet erényeivel. És kerő imánkhoz csatoljuk nemzetünkét, alázatosan esedezve az Idők végnélküli Urához egy újabb ezredévért, mely után reményteljesen eped oly sok szenvedést átél hazánk, tőled varva égi segílyt népek s nemzetek felséges királya, mindenható Istenem!

Hozzád emelem fel imára külsolt kezemet mennyben lakozó közös „Atyánk,” mindeneket fentartó s bölcsen kormányzó vejtelen Jóság, szeretet Istené! Tedd nagygyá, dicsővé e nemzetet, óvd meg ellenségeitől, adj bölcseséget kormányzóinak, tartsd meg kegyelmedben koronás királyunkat, alattvalói hűségben polgárait; öntsd szívénkbe a vallás és erkölcs szeretetét, hogy hatalmassá, virágzóvá fejlődhessék ezredéves országunk! *Magyarország Patromija, égi Szűs anyánk! és ti Árpád nemes törzsből származott dicsőült szentek!* kik, mint a mennyei örömök boldog részesei, tanúi vagytok nemzetetek hálaimáinak, legyetek egyszersmind közbenjáróink, esedeztetek a magyat népért Istenünkénél, ki a mi Urunk, Jézus Krisztussal s a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

A r. kath. templomból mindkét intézet a református templomba vonult, a hova óriási közönség gyűlt egybe, mely a templom minden zugát betöltötte. Itt tartotta meg a főgimnázium ifjusága az ezredév ünnepejét s egyszersmind felavatta a Csorba Ede kaposvári ügyvéd által ajándékozott díszzászlót.

Az ünnepélyt a főgimnázium énekkara nyitotta meg. Ezután Begedy István ref. es-

peres lépett a szószékre s gyönyörű virágos, költői fordulatokkal gazdagon bővelkedő, imát mondott, mely után az egész közönség a Hymnust unisono énekelte el. Verbay István az igazgató tanács elnöke rövid megnyitó beszédje után dr. Vida Károly főgimnáziumi igazgató felavatta a fehér selyemből készült, közepén a magyar koronával arannyal kivarrott, gyönyörű zászlót. Dr. Vida következő beszédet intézte a közönséghez:

Az emberi kedélynek vannak olyan pillanatai, mikor az „érzelnek annyira” erőt vesznek rajta, hogy a legnagyobb erőfeszítés mellett is alig képesek ezen érzelmek hullámzásaikkal gondolatait összhangzásba hozni.

En e pillanatban csak magyar vagyok és semmi más, csuda-e tehát, ha most, midőn intézetünk az édes magyar haza ezredéves fennállásának ünnepét tartja, az én magyar lelkem érzelmei minden más érzelmek fölé emelkedve, oly magasán röpkednek, a hová nem érnek föl az indulatnak mindennapi, közönséges megnyilatkozásai. Lelki szemeim csak a mult dicsőségeit, a jelen örömeit s a jövő reményét látják. Csuda-e, ha most teljesen elfogódott vagyok, csuda-e, ha ajkaimon a szó nem követheti gondolataim gyors repülését? Szinte könyörögnöm kell rohanó gondolataimhoz, hogy álljanak meg egy pillanatig, csak addig legalább, míg köztük egy kis rendet állapíthatok meg.

Most, miután kissé megállítottam gondolataimat, kérdem magamtól, hogy, mit mondjak én a jelen ünnepélyes pillanatban ily illustis társaság előtt? most kezdem érezni, hogy ezen eszme körből ki kell bontakoznom s azért engedjek meg, hogy szívből üdvözljem mindazokat, kik eljöttek, hogy mai ünnepélyünkön velünk együtt örvevdenek.

Tisztelt ünneplő közönség! Hazafiságunknak elfogadott, hivatalos külső jelvénye, a magyar czimerrel és koronával ékesített piros, fehér, zöld színű lobogó. Intézetünknek eddig oly díszes zászlója, melyet ünnepélyes alkalmakkor használhattunk volna nem volt. Imé most már van. Ezt intézetünknek egykor növendéke, később több ízben jöttevője, a főgimn. ig. tanácsának tagja, Szakácsi ifj. Csorba Ede ügyvéd ur készítette és ajándékozta. A mai főnséges ünnepély keretébe, kerülve minden czeremonialis külsőséget, az adományozó óhajában híven, a legméltóbban beillik, e szép és most már megáldott zászlónak bemutatása és hivatalos átvétele.

E háromszínű zászló, melynek jelmondata: „Hazádnak rendületlenül légy híve oh! magyar,” jelvénye, miként emlitem, ezredévet ünneplő nemzetünknek, jelvénye tehát intézetünknek és mint ilyen, vezére a nemes

ifjuságnak, melyet tőlünk semmiféle ellenség el nem vehet. Pedig, de sokszor törnek rád elleneink te szép zászló, igaz, hogy csak ott, a hol mi nem vagyunk jelen, alattomosan, gyáva módra.

De kedves ifjuság! habár fáj is nekünk, hogy tehetetlen, apró ellenségeink dühökben távol tőlünk mégtépék, azért még se féltjük mi ezt a lobogót küllenségtől, mert csak ti, csak ti ne hagyjátok el sohasem! Ne méltatlankodjatok azért, hogy ezt mondom ti nektek, mert higgyétek el, a zászló becsületének megvédése a mily szép, ép oly nagy dolog s ha erős karjaitokra a szükség pillanatában bizton számíthatunk is a nyers erővel szemben, de némileg kétséges, hogy abból az évenként megújuló szellemi csatából, melyet itt vívtok az intézet kebelén, mindig diadallal kerül ki ez a ti zászlótok!

Itt, itt győztek hát először nemes ifjak, zászlótok becsülete a tikezetekben van s akkor mint felnőtt emberektől millió ellenség sem ragadhatja el.

Lobogtassátok hát minél magasabban ezt az erények zászlaját, ne engedjétek magatokat előtt senkit a hazafiságban s habár ezer csapás ér is benneteket, miként érte dicső őseinket, kik nekünk ezt a szép hazamegszereztek és ezer esztendőn át megtartották, ti is rendületlenül álljátok meg helye-teket mindenütt. Ez a ti lobogótok megtanít benneteket arra, hogy eltűnőtök nem szabad a legkisebb szennyfoltot sem magyar nemzetünkön, hazánkon, annak jelvényein; a nemzeti zászlón és czimeren; büntetlenül senki se bántassa magyarságotokat; megkérdésben megalkuvásnak helye nincs, a közönyösség pedig halálos bűn volna. Apóljátok azért a testi erőt, mert jöhet idő, mikor saját testetekkel kell a magyar zászlót megvédeni s akkor, akkor mutassátok meg, hogy: ne bántsd a magyart!

Ha megfeledekne valaha közületek valaki kedves ifjak! a hazafiai és polgári erényekről, mitől Isten óvjon titeket, akkor tagadja el, hogy itt járt iskolába, mert az a zászló porba fog hullani, — de ha vallások és erkölcsösök, kitartók, kötelesség- és tisztességtudók lesztek, a hagyományos magyar vendégszeretetről és lovagiasságról meg nem feledkeztek s ott a hol kell bátrak és vitézek lesztek, akkor hirdessétek, hogy e megszentelt zászló alatt nevedtetek és tanulattok, mely így mindig híven és magasán fog lengeni az édes magyar vigan örömeire!

A nemes adományozót, Szakácsi ifj. Csorba Ede urat az Isten sokáig éltesse!

A szép beszéd után, melyet a hallgatóság a templomi alkalmatossághoz mért halk éljenzéssel részesített. A főgimnáziumi vegyeskar „Háromszínű zászló lobog” remek

Annika oly szép volt már, mint a harmatos bimbó. Látására az erősebb fiatalok szívében lángra lobbant a lappangó szerelem. Hitták őt is a mulatóba, a tánczra. Annika azonban nem ment, mert nyomorék gyámja el nem kísérhette. A gyermeki hálá érzetében leküzdötte azt a forró vágyat, melyet szíve az ösmeretlen boldogság iránt érzett.

Csak csendesebb volt és szótalan, mikor a pupos emberrel együtt áfonyát szedettek az erdőben.

Az szeretettel szólította:

— Annikám, mi bántja drága szívecskédet?

S a leány ekkor mosolyt erőltetett magára.

— Ugy, ugy szeretlek t ni; édesem!

Aztán eszélgettek közönyös dolgokról, a mik a faluban történtek, vagy a szomszédban, vagy saját hajlekukban.

— A leveleket ma kihordtad?

— Kihordtam

— Kinek vittél?

— A község házára az iskolába, az állatorvosnak, Sanyó Máténak, a Baráth Péter cserefiának, Lidi néniék a katona fiától, aztán, . . . senkinek már.

Barka Náci kémkedő tekintete találkozott a leány pillantásával. Valami gyanút fejezett ki a néma tekintet, hogy a leányt zavarba ejtette vele.

— Azaz, . . . igen, apa, a fiatal ispánnak is vittem levelet.

Barka Náci megnyugodott a leány őszinteségében.

— Örült az ispán, ugye?

Annika lesütötte szemét.

— Nagyon örült. Megszorította a kezemet, megcsippte az orezámat s azt mondta: „Szép virágszálom!”

A pupos ember lelkét fájdalmas vonaglász érte. Kitérő indulatait azonban magába fojtotta s mosolygó kifejezéssel boldogságot hazudott a leánynak, mikor féltékeny szíve elkeveredett harcot vitott a leány szereteteért.

Leült egy köre s magához vonta a szép hajadont.

— Emlékszel e, lelkem Annika — szólt — mikor anyád ravatalától vettelek magamhoz? Azóta enyém vagy, ugye? No nézz a szemembe, te jó kiesikém, hát olyan öreg vagyok én, hogy az apád lehetnék? Ugy-e nem? Hat ne nevezd apádnak ezentúl, Annikám, hanem nevezd úgy, mint a többi emberek: Náczinak.

A leány megölelte.

— Nem, apa, nem vagy te Náci, az emberek csak csufolnak ezen a néven, én jó apámnak akarlak nevezni!

A leány szerető ölelése arcába kergette a vért. A pupos ember bűnösnek érezte magát s nem merte a gyermeki csókokat édes öleléssel viszonzni.

Szótlanul haladtak tovább egymás mellett a göröngyös erdei úton.

— Óvakodj! a rossz emberektől!

Mondta Barka Náci s e pillanatban megcsuszott és megütötte magát egy nagy kőben.

Csak nagy-nagynehezen tudta hazavon-szozni a leányt.

Barka Náci ekkor lefeküdt s másnap már Annikának kellett a póstaért mennie

Szegény Barka Náci! Ezek óta alkotott szép reményei egy önfeladott pillanatban maga döntötte halomra. Oly érzelmeiket engedett meg magának melyekhez joga nem volt a falu csufjának s midőn csalódás érte hű ábrándjait, megunta saját magát, terhére vált nyomorult élete s vezetni akart magát. Azt hitte, ha legurul a hegyoldalból, a kiálló sziklák ki fogják oltani életét s abban is csalódott: nyomorultabb lett, mint a milyen volt.

szép énekkart adta elő Majd Várady Antal „Ezer év” című költeményét Székely J. 8. oszt. tanuló szavalta nagy tetszéssel.

Kalocsay Endre „Az ezredév méltatása” cím alatt csaknem 3/4 órán át tartott igazán szép és lendületes beszédében ismertette a magyarok dióhéjba szorított történetét. Sajnáljuk, hogy szónok beszédjét térszűke miatt nem közölhetjük. Az ünnepélyt a Szózat zárta be, melyet orgona kísérettel az egész ünneplő közönség énekelt.

9-én d. u. 4 órákor a tanítóképző-intézet, az állami fiú- és leányiskolák növendékei tartottak ünnepélyt a Korona vendéglő nagyteremben. Az intézetek lobogók alatt, czigány zenekar által kísérve pont 4 órákor vonultak fel a Korona vendéglőhöz, melynek nagytermet már igen válogatott közönség töltötte meg.

A képezdei ünnepély semmivel sem maradt el a főgimnáziumétól, csak az volt a kár, hogy nem szabad ég alatt, vagy valamelyik templomban tartatott, mert a Korona nagyterme nem volt képes befogadni az érdeklődő közönséget. Az ünnepély műsorát s lefolyását már előző számunkban a mennyire lapunk terjedelme s az időrövidsége engedte ismertettük. Kiemeljük főleg Horváth József tanár megnyitó beszédjét. Horváth szintén rövid vonásokban ismertette a nemzet történetét. A nemzeti gyász és örömnapokat valóban oly szépen festette, történelmünk kimagaslóbb epizódjait oly megragadó páthossal rajzolta, hogy a hallgatóságot egészen magával ragadta. Nagy tetszésben részesült Maróssi Lajos alkalmi szavalata, Huber Király-indulója és a Rákóczy-induló, melyeket közönségünkre meg kellett ismételnünk. Az ünnepély legszebb részét képezte azonban az a jelenet, a midőn a képző-intézet növendékei és a gyakorló iskolák apróságai a teremben felállított színpadon festői csoportban elhelyezkedve, zászlókkal kezükben Bátor Lajos vezénylete mellett a „Hymnust” énekelték 6 hangra. A szép képet alig tudjuk elfeledni. Az ének számot a közönség viharos tapsal fogadta s megújírta. Az ünnepélyt Mátray Gyula igazgató beszéde zárta be, buzdítva és lelkesítve a fiataloságot, hogy a nemzet nagyjainak példáján okulva, igyekezzenek az ősök példáján haladni.

A templomokban. Május 10-én d. e. 10 órákor a ref. templomban volt ünnepélyes Isteni tisztelet. A templom gyönyörűen volt díszítve. A karzatot végig zöld girlandok futottak be, az orgona és a szószék, valamint a templomnak a szószék mögötti része zöld galyakkal és temérdek nemzeti színű zászlóval volt felkészítve, a szószék hátterén 2 hatalmas lobogó díszlett. Isteni tisztelet előtt a templomba vonult a város képviselő

testülete, a főgimnázium a tanítóképző-intézet, az ipartestület zászlókkal, egyes elemi iskolák, egyesületek, a tűzoltó-egylet díszlobogóval stb.

Pont 10 órákor vette kezdetét az isteni tisztelet. A rendes felálló ének helyett az egész közönség a Hymnust énekelt. Majd az egyházi éneket a főgimnázium ifjuságának énekkara adta elő. Verbay István lelkész, gyönyörű imában főháskodott fel az Eggek, Urához, kérve a magyar nemzetre az áldást s csaknem 1 órán át tartó beszédében arra tanította a hallgatóságot, hogy miként kell megőrizni a hazát, s hogy kell hálát adni, azért hogy a nemzet 1000 éven él e földön. — Az isteni tiszteletet, a „Szózat” közös elnéklése zárta be.

A ref. templomból a zsinagógába vonult az ünneplő közönség. A templom azonban nem volt képes befogadni a nagy közönséget, melynek legnagyobb része kiszorult. Pedig kár hogy a valóban szép ünnepélyen nem vehetett részt az egész közönség.

Az ünnepélyt itt egyházi énekekkel nyitották meg, a solo részeket Fried Samu kántor énekelt. A zsidó hitközség az ünnepélyes alkalomra, miután ez idő szerint nincs papja, úgy hozatta le Dr. Singer Jakab, felszentelt papot, a ki az Isteni tiszteletet végezte. El kell ismernünk hogy talán az összes ünepségek legszebb részét a zsidó hitközség, illetve Dr. Singer nyújtotta. A fiatal pap, oly remek, oly költői imát mondott, melyet csak azért nem lehetett megtapsolni, mert templomban voltunk.

Imája után, ez szintén remekül összeállított hazafias, eszme gazdag beszédet mondott. A szép egyházi ünnepélyt a Szózat elnéklése zárta be.

A városi házban. A város képviselőtestülete 10-én d. e. 9 órákor ülést tartott, a honnét a gyűlés felfüggesztése után a templomokba vonult. Délután 4 órákor a Széchényi-téren folytatta a megszakitott gyűlést. A díszülés valóságos népünneppé nőtte ki magát, melyben nemcsak a város és összes intézetei, egyletei, hanem még a szomszédos községek is részt vettek. A Széchényi-téren alkalmazott tribünt néhány ezer ember állta körül. A gyűlés kezdetét mozsár lövések jelezték. Postek Antal bíró pont 4 órákor megnyitotta az ülést, felhívta a képezdei ifjuság énekkarát s a közönséget, hogy a Hymnust énekelje el. Lehet-e szebbet képzelni, mint midőn ezrek ajkai nyílnak meg s az Isten szabad ege alatt lelkesedve éneklék a Hymnust, kérve az Istent, hogy „áldja meg a magyart.” A közönség levett kalappal énekelt, melynél nem lehet szebb egy nemzet fohasza sem. Az ének után Andorka Gyula kir. járásbíró lépett a tribünre s tartott egy hatalmas beszédet, melynek tüze és lángja még jobban

lelkesítette a közönséget. (A szép beszédet esetleg ha megszerezhetjük, közölni fogjuk.) A beszéd nagy hatást keltett s a szónokot szünni nem akaró tapsal és éljenzéssel jutalmazták. Beszéd után a főgimnázium ifjusága énekelt egy igen szép alkalmi darabot. Majd dr. Nagy Sándor szavalt, végre ismét az egész közönség énekelt a Szózatot, mire Postek Antal bíró az ülést a haza és király éltetésével bezárta.

A tűzoltó toronyban. Önkéntes tűzoltóink is megültek az ezredéves ünnepélyt. Május 10-én 2 órákor díszülést tartottak, melyre az alsók-sarkadi tűzoltóság is megjelent Cserti József fő-parancsnok vezetése alatt. Az ezer év ünnepélyét tűzoltóink azzal ünnepelték meg, hogy ezen a napon nyitották meg a járás községei számára a tűzoltó tanfolyamot. Egyszermind ekkor leplezték le az egylet zászlóanyjának „Szaák Luiza, dr. Horváth Józsefnének arczképét. A tűzoltók Szaák Luiza zászlóanyát; a tűzoltó torony előtti téren teljes díszben, dísz lobogó alatt fogadták. Majd az ülésteremben Reményi Samu főparancsnok üdvözölte a zászlóanyát, a ki az egész családja kíséretében jelent meg. Beszéd közben levonta a kitűnő képről a leplet s az egyesületek lelkes éljenzéssel üdvözölték szeretett zászlóanyjukat.

Szaák Luiza nevében férje dr. Horváth mondott köszönetet az egyesület gyengéd figyelméért, majd Szaák Luiza Tibor fia is megköszönte anyja nevében a figyelmet.

A díszközgyűlés után megkezdődött a tanfolyam ünnepélyes megnyitása s ennek befejezte után a 2 egyesület a Széchényi-téren vonult, hogy részt vegyen a város ünnepélyességeiben.

Felemlítjük még, hogy a millennium emlékére az összes elemi iskolák, az állami gyakorló iskola, a ref., a zsidó felekezetek iskola is tartottak iskolai ünnepélyt. A rom. kath. egyház és iskola pedig ma fogja tartani egyházi és iskolai ünnepélyét.

Bankett Május 10-én este a képviselőtestület a Korona vendéglőben 100 területű bankettet rendezett. A lakomán részt vett az intelligencia s az iparos osztály jó része, s néhány földműves is. Az első fölköszöntőt Bóné Kálmán szolgabíró mondotta a királyra. A felköszöntőt a közönség álva halgatta. Utánna megindultak a tósztok. Jünker Gusztáv, Andorka Gyula, Dr. Singer Jakab, Bárány Gyula Dr. Vida Károly stb. mondottak ügyes felköszöntőket. A magyar áldamás éjjelután ért véget.

H i r e k.

— **Díszoklevél.** Említetük, hogy a csurgói önk. tűzoltó egylet legutóbb tartott közgyűlésén Gyulafalvi Bulyovszky Aladár az országos tűzrendészeti osztály előadóját dísztagijává választotta. A dísz oklevet nem rég küldötte el Bulyovszkynak, a ki a következő meleg hangu levélben köszönte meg az egylet figyelmét: — A rendkívüli megtisztelő kitérítésért, melyet még csak ezután fogok nemleg kiérdemelhetni, fogadjatok szívem mélyéből fakadó őszinte hálás köszönetemet. Legyetek meggyőződve, hogy tiszteletbeli taggá történt kitérítés megválasztásom nemcsak örömmel tölt el, de egyszermind mindenkor ösztönöznöm fog, hogy a tűzoltás és tűzrendészet eléggé meg ma sem méltányolt ügyét, tö hetlen hűséggel és akaratom legjavával szolgáljam. Ha az elért eredmény nem felel meg a várakozásnak és a teljesen jogos követelményeknek: e sajnós körülményt szíveskedjétek annak tulajdonítani, hogy az egyesek küzdelme az adáz nem törődösséggel és a kiesinyeskedő méltatlansággal szemben megtörik. Az „ember tragédiája” halhatatlan költője mondja: „Ember bizva bizz es küzdve küzdj.” A magyar tűzoltóság is bizva bizzék es küzdve küzdjön s ha rohamosan nem is, de lépésről lépésre okvetlen győzni fog, mert győznie kell. Adja a magyarok Istene, hogy e győzelmet veltek együtt érhessem meg es ünneplhessem szívem kívánsága szerint. Még egyszer hálás kös önet Sokáig eljétek. Igaz hivetek Bulyovszky Aladár.

Ágyál oz intette a leánykát s szeretettel szólt hozzá:

— Annikám, édes Annikám, milyen szerencsétlen is vagyok én: eltörött a lábam s le fogják vágni.

— Szegény, jó apám!

— Ki fog engem ápolni?

— Annika.

— Ki keresi meg kenyerünket?

— Adnak a jó emberek.

— Hiszed, te jó gyermek?

— Oh, én ismerek jó embereket!

— Boldog vagy, hogy hiszesz nekik.

— Hát te nem hinnél a szolgabíró urnak, ha valamit ígérne?

— Hinnék-e? Vajjon mit ígérhetne a szolgabíró ur a nyomorék embernek?

— Apa! A szolgabíró ur meg fog benűnket segíteni.

— Mit beszélsz?

— Ma reggel, mikor a póstaért voltam magához emelt a kocsijába s mindent ígért, a mit én akarok

— S te mit kértél.

— Azt kértem, hogy segítsen meg betegségedben.

— S ha meghalnék?

— Ha meghalnál? Nem apa, te nem fogsz meghalni, hiszen én imádkozom egész-

ségedért

— Ha mégis . . . .

A leány is sirt.

— A szolgabíró magához venne. — —

Barka Nácsi föluggott ágyában s ha ereje lett volna, e pillanatban megfojtotta volna a szép gyermeket, hogy magával vigye a másvilágra. Ereje azonban elhagyta, tehetetlenül rogyott vissza párnáira s keservesen zokogott.

A leány a mellére borult s kérte:

— Ne sirtj!

A püpos emberke megegyeszer belenézett azokba a szép, tündöklő szemekbe, melyekből tulvilági boldogságot olvasott.

— Hát szeretsz?

— Szeretlek!

— De, hát nem vágyok apád!

— Szeretlek! . . . .

— Ha megfojtanalok?

— Szeretlek! . . . .

. . . . Megfulladt a gyermek esőkjától . . . .

. . . . Hiába is lett volna az orvos kése a Barka Nácsi törött lábának, mikor már végig dagadt s fekete foltok lepték el már a testét.

. . . . Szegény nyomorék! Egyszer volt boldog életében: a halála óráján

(Vége.)

Romhányi Sándor.

— **Áthelyezés.** Csics Albert csurgói kir. aljársbíró az igazságügyminiszter Gyergyó-Szent-Miklósról helyezte át. Örülünk, hogy a csurgói járásbírósnál alig egy pár hónapja új aljárói állás rendszere-sítettett s hogy a bíróság felszaporodott teendőit 4 bíró és 2 jegyzőből álló fogalmazói kar majd gyorsabban fogja elintézni, most azonban aligha teljesül örömünk, mert valószínű, hogy Csics Albert helyét nem fogja a miniszter betölteni s így újból visszakerülünk a régi állapotokba.

— **Első aljegyzői állás.** Plachner Sándor főszolgabíróvá történt kiválasztása folytán az első aljegyzői állás ült meg. A törvényhatóság máj. 12-én tartott ülése kimondta határozatilag, hogy jövőben minden állás pályázat útján töltesse be s így történt, hogy a Plachner megválasztása folytán megürült 1-ső aljegyzői állás, jöllehet ez is fel volt véve a tárgysorozatra — ezuttal nem töltöttek be, hanem rendes pályázatot fognak kiírni s a választás csak a legközelebbi gyűlésen ejtetik meg. Az első aljegyzői állásért is nagy küzdelem lesz. Úgy halljuk, hogy 2 komoly reflectans már is jelentkezett. Bóné Kálmán és Krieger Ödön 2-od aljegyző személyében. Valószínű hogy a 2 között lesz erős mérkőzés.

— **Tűzoltó tanfolyam.** A csurgói önk. tűzoltóság által tervezett tűzoltó tanfolyam május 10-én megnyílt. A járás főbírója felhívta az ö-szes községeket a tanfolyamban való részvételre. A felhívás folytán következő községek: Szent. Csicsó, Szent-Péter, Sand, N.-Marton, Porrog, Belezna, Bükösöd, Sárd küldöttek 2—2 embert, akik 10-én pontosan meg is jelentek. Az első előadást dr. Nagy Sándor tartotta s a tűzrendészeti szabály- és miniszteri rendeleteket ismertette meg. A többi előadások gyakorlati oktatásból állanak, melyeket a főparancsnok és a tisztikar teljesítenek. A tanfolyam június közepén ér véget. Csodálkozunk, hogy a tanfolyamra csak 9 község jelentkezett, s hogy a Csurgó közvetlen közelében fekvő 2 község, Gyékényes és P.-Szt.-Király egyáltalán nem vesz részt a tanfolyamon. Pedig ezen 2 községnek volna legnagyobb oka a tűzoltóság szervezésére. Vagy talán azt hiszik, hogy az oriai tűzek, melynek községeiket csak a közel multban csaknem porrá égették nem fognak ismétlődni?!

— **Meggyűlés.** Somogyvármegye millennárius ünnepséggel összekötött diszgyűlést máj. 10—12-ig tartotta meg. A diszgyűlés imponáns és szép volt. A megnyitó beszéd után ifju Csorba Ede és Makfalvy Geza ünnepi szónokok tartották meg beszédeiket. Mindkét szónok emelkedett hangon virágos nyelven, hatalmas szónoki erővel beszélt s ragadta magával a közönséget, olyan szép beszéd volt mind a kettő, a milyent még keveset hallott a vármegye nagyterme. Gyűlés befejeztével a Korona vendéglőben rendezett közebéd szintén kitűnően sikerült. Tiszban persze nem volt hiány. Ezek között legnagyobb sikert Szabó Kálmán ügyes és elmés felköszöntője érte el. A rendes közgyűlés, melynek fopontját a lengyeltői főszolgabírói állás betöltése képezte. Május 12-én kezdődött. Oriási közönség gyűlt mely élénk részt vett az izgalmas választásban. A pályázók: Placher Sándor első aljegyző, Sárközy György, Bóné Kálmán, Jakab András szolgabírók és Bogya Jenő árvaszéki jegyző valamennyien candidáltak. A candidátió után megindult a szavazás. Annyi izgalommal és oly nagy érdeklődés mellett rögen szavaztak mint ez uttal. A pályázók közül Plachner Sándor és Sárközy Györgynek volt legerősebb pártja. Mindkét párt erős actiót fejtett ki jelöltje érdekében. Sárközy mellett a gentri, a lengyeltői, n.-atádi járás, Plachner mellett Kaposvár és a járás, Szigetvár, Igal és Tab, valamint a megyei tisztikar foglalt állást. A nagy erőfeszítéssel megéjtett szavazás eredménye meglepő. Beadatott 263 szavazat. Ebből esett Jakabra 2, Bónéra 27, Bogyavra 32, Sárközyre és Plachnerre 101—101. Az új szavazás megrendeltetvén, győztesként Plachner került ki 43 szótöbbséggel. A választás sor-

sát határozottan a csurgói járás döntötte el, 24 szavazattal támogatva Placherert. Így Plachner lett lengyeltői főbíróvá, a ki mint a pályázók között legregibb és mondhatjuk legtöbb érdemmel bíró, méltó is volt a közönség bizalmára. Az egész választási eljárást örömmel vesszük tudomásul, egyrészt mert megezáfolva láttuk azon elterjedt hírt, hogy egyik-másik pályázót nem akartak candidálni, másokkal vissza vétetik a pályázati kerveynt, másrészt, mert a választás eredményében a munka és érdem megjutalmazása nyilvánul. A megyei intéző körök, főleg a fő- és alispán az egész eljárást tapintatosan és részrehajtás nélkül vezették s elmondhatjuk, hogy a közönség minden beavatkozás nélkül, teljesen függetlenül tetszés szerint élt választójogával. A választás végével a közönség jó része szetoszlott s meglehetősen kevés érdeklődés mellett tárgyalta le a hosszú tárgysorozatot. Gyűlés után a fő- és alispán ebédet adtak.

— **Megismételt műkedvelői előadás.** Az iparos ifjuság máj. 9-én a Sarga csikó népszínművet közkiánatra másodszor is előadta s a közönség újból megtöltötte a nagytermet. Az előadók most már sokkal szabadabban, lampaláz nélkül mozogtak. Főleg nagy tetszésben reszeült Péter Viktor, ki-ről az első előadás referációjában megfellejtkezünk. Jól volt disponálva s szépen előadott dalait a közönség többször megtapsolta. Az előadás általában sokkal jobban ment, mint első alkalommal. Úgy halljuk, hogy az iparos ifjak beleizelve a színészkedésbe, állandó tarsulatá akarnak alakulni.

— **Somogy-Berzencze.** Hazánk ezeréves fennállásának emléket a község folyó hó 9-én ünnepelte. Ez alkalommal a főtér és a szomszédos épületek zászlódszót töltöttek. Udvarhely község zászló alatt vonult be. 9 órakor kezdődött az ünnepély katolikus istentisztelettel. Az iskolás gyermekek tanítóik vezetése mellett, valamint a tűzoltóegylet helyszíne miatt a templomtéren foglalt helyet. Innen a közönség a zsinagógába, majd a főtérre ment, ahol díszes tribün volt felállítva a szereplők részére. Hazafias dalok közé szöve szavaltá Tóth Béla Sas Ede „S. échenyi István“-ját. Az átértett, s tüzzel-hévvél előadott költeményt a közönség zajos eljenzéssel jutalmazta. Tüger Lajos alapos készütségről és fáradalmas tanulmányozásról tanusítandó alkalmi beszéde általános feltűnést keltett. Szabó Lajos rokonszenyes hangja szívből jövő és szívehez szóló előadása Jánbor Lajos „Nemzeti imá“-ját megszeretette. Az iskolás gyermekek ezer darab zsemlyét kaptak. A közebedet tánc követte. A nagy és lelkes társaság az ezeréves Magyarország éltetése mellett éjfélkor oszlott szét.

— **A Szűz Máriát látó leányt,** a ki formális bucsujárást okozott jóslásaival, a napokban a kaposvári kórházba szállították. Ideje volt, mert már a közönséget csaknem fanatizálta a histericus leány néha-néha sikerült jóvendölése.

— **Szerencsétlenség.** Máj. 9-én nagy szerencsétlenség történt a zákányi vasúti állomáson, melynek Kolmann István fiatal pályafelügyelő gyarnok áldozatul is esett. Kolmann a pályatesten egy váltó mellett állott s annyira el volt merítve, hogy a 2 oldalról is tolató mozdonyokat nem vette észre s így történt, hogy az egyik mozdony leütötte lábáról a merengő fiatal embert s formalisan darabokra tépte. A fejet a nyaktól és egyik karját a válltól elszelte, zombjait és testét szétmorzsolta a nehéz gép. Az esetről azonnal jelentést tettek. A hivatalos vizsgálat megindult, azonban még gondatlanság vádjá sem terhel senkit s Kolmann halálát pusztán saját gondatlansága okozta.

— **Himlőoltások.** A himlő elleni oltások az egész járás területen befejeztettek. Majorban Csurgón 136 első, és 240 utolsó oltás végeztetett. Az eredmény teljesen kielégítő.

— **Az engedékeny fagyos szentek.** Pongrácz, Szervác, Bonifác 3 veszedelmes fagyos szent jól viselte magát. Az első és utolsó Szent napon pláne igen melegen sü-

tött a nap. Szervác dühöngött ugyan egy kissé, hatalmas széllel jelentkezett mind a mellett elég engedékenyen viselte magát, s kárt nem okozott.

— **„Az ezeréves Magyarország és a milleniumi kiállítás“** című díszmű 9. füzeté Horvátországot tárgyalja. 16 remek kivételű művészi reprodukciókban mutatja be Horvátország nevezetesebb vidékeit, építkezéseit, műemlékeit és népviseletét. Hogy ez ország mily gazdag természeti kincsekben és hogy ezt még mily kevesen ismerik, azt a füzetből látjuk és valóban a mű igazgatósága kitűnő szolgálatot tett, midőn ennek megismertetésére egy külön füzetet adott közre. Mondhatjuk, hogy ritkán találunk meg az idegen folyóiratok képei között ily finom kivételű művészi illusztrációkat, ily tökéletes izléssel összeválogatott képeket. Egyik leg-szebb képe a Plitvica-patak vízese, mely 78 méter magából tör le a mélybe, fenséges amulatra készítve a szemlélőt, továbbá a fumei Tersato vár, melynek erkelyeiről tündéri látvány nyujtik a fumei öbölre. A füzet többi képei a következők: Zágráb. A m. kir. államvasutak új pályaudvara, a zágrábi színház, a Jelacic-tér, a fel-öváros és a központi temető, Zágráb környéke, a plitvici tavak, Varasd, a varasdi „Ferencz-József-tér“, horvát népviselet, horvát iparcsarnok, művészeti pavillon, ivócsarnok és erdészeti pavillon. Kapható minden budapesti és vidéki könyvkereskedésben; megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Terezkörút 38. felelelet (Kunusy Vilmos és fia műintézetében). „Az ezeréves Magyarország és a milleniumi kiállítás“ egyes füzetének ára 40 kr., tehát az egész, 12 füzetből álló díszmű csak 4 frt 80 kr-ba kerül.

— **Herzog Ferencz** genialisabb írónk egyike szerkesztésében megjelenő „Uj idők“ szépirodalmi képes heti lap első füzetéi ára 1 évre 8 frt, fél évre 4 frt, negyed évre 2 frt. Megrendelhető Singer és Wolfner kiadóknál Bpest Andrássy ut 10.

— **Köhögés** rekedtség, elnyalkosodás ellen rögen ismert háziszér a p e m e t e f ü. E füvek kivonataiból Réthy Béla b.-csabai gyógyszerész czukorkát készít, melyben a pemetefti méltán dicsegt hata-sossága kellemes ízrel parósul. A pemetefti czukorka minden gyógyszerárban kapható. Egy darab ára 30 kr.

— **„Magyarország“** teljesen független politikai napilap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak, sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország“ önzetlenül csupán egy czélt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szemé előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország“ mindig és mindenkiel szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mértéket ismer: az igazság mértékét, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország“ szerkesztőségének és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország“-ot reggel már az ország távolosó részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket úgy fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tözsdéi jegyzéket és árfolyamokat. Naponként közöl tárczát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország“-ot olvassa az az üzleti társadalmi és politikai eseményekről sok helyen az egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország“ már is 30 000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértéket, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsekedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére és tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország“ előfizetési ára: április hóra 1 frt 20 kr., (április június) negyed évre 3 frt 50 kr., április december—hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a kiadóhivatalba Budapest, Rostely utca 2. küldendők. „Magyarország“ kiadóhivatala. — Ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe a

páratlan politikai lapot, melynek a többi lapok feletti előnye abban is nyilvánul, hogy már reggel jelenik meg és így a napi lapok esti kiadásait pótolja is.

— Budapesti Hírlap 1896-ik (XVI. évfolyam) Az újságcsinálás egyik főfeladata a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhatel, hogy a közönséget ne értesítsük nem csak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, ami igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósaink e rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes; ebben a Budapesti Hírlap fenállása óta eddig utol nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közérdeklődési érdeke, ez a mai zsumaiistika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magánunk Budapesti Hírlapnak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyezővel egyenlőségét nyilatkozik meg, tizenégy évtízpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hírlaptól. Az előzetési feltételek a következők: egy hónapra 1.20, negyed-évre 3.50, fél évre 7.—, egész évre 14.—. Vidékről legelőszertűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hírlap kiadóhivatala, Budapesten, VIII. kerület, Rókk Szilárd-utca 4. sz. Jzsef-körút 5. sz.

C s a r n o k.

Késő bánat.

— Rajz. —

K. Kovács Laura.

(Folytatás)

Miért csábitotta, minek hitette, hogy a leány, ha most meg érezheti vele, hogy lebecsünyodott hozzája, inkább lenne paraszt, mint a hogy a dolgok állanak...

Gondolataiból nem ritkán Maresa kis fehér kezétől orrára perdülő pár friska ébresszette fel. — Hová gondolkozol, mit bambáskodol, nézd inkább Ignac Julesát ott az árok partján, hogy védekeznek, hogy szabadkozik a Lengő Bendi ölelése elől, pedig...

Minek mindent látni, felelt a férj kissé mogorván, mind bolond a leány, míg övé a világ.

— Tán azt akarod mondani, hogy te is bolond voltál annak idejében, hogy engem elvettél — he! ugye ez furta az oldaladat. Hanem hát mi gondom nekem arra, hogy te mit gondolsz, ugy nem lehet ám, a mint te akarod Pista barátom. Hát látod-e az urak között hogy van. Most is a mi grófunk holnap ide érkezik az anyjához és itt marad két-három hétig, a felesége meg messze más országban valami fürdőben mulat, azért nincs semmi baj. Szeretik egymást, össze-összejönnek s a telet együtt főgják tölteni Budapesten vagy Bécsben. Ők is csak emberek mint mi vagyunk, hús s vérből s te még is olyan nagy különbséget szeretnél ember és ember közt csinálni; azt akarnád, hogy én meg még csak ne is nézzek senkire, ne is beszéljek senkivel.

Nem azt akarnád én felkém Ma csám ragadta meg Pista az alkalmat, én csak azt szeretném, ha több gondot fordítanál rám és kevesebbet az idegenekre.

— Azt a kis jókedvedet sajnálod, patlant fel a menyecske ölesrevált tekintettel, azt akarnád, hogy darócba öltözködjem és vizet vegyek a számba? hát nem megmondták azt teneked előre, hogy én milyen nevelésű vagyok? hát nem hoztam én magamnak víganóra valót s a kedvedért talán Pirezi bátyókkal barátkoztam, hogy a te hóbortos gondolataid meg ne boto'janak az „uras“ kedvteléseimből. No hát csak hátrább az agarakkal edes uram, mert könnyen meg- unom az ilyen komédiát s megyünk — én jobb, te balra

Pista ugy érte, mintha jezes vízbe mártották volna a fájó panasztölt szívet, elhallgatott egészen s nem szólt többé az asszonynak bár mit látott; bár mint fájlalta is. Csak ha magában volt kulesolta össze

kezét csüggesztette mellére gondterhes fejét. — hogy minek is van a szív s miért tud az ember egy méltatlant olyan bomlottan szeretni; — s még legalább ha gyermek volna, azt mondják, az anyai boldogság szelidebbé a hűségre, otthonülésre fogékonyabbá teszi a nőt, de ennek az áldatlan házasságnak még gyümölcsei sincsenek. A kik Bede Pista jöletét irigyelték, örömmel tapasztalhatták, hogy a fénynek nagyon sok az árnyéka, hogy a falu egykori legszebb legénye maholnap a görnyedt emberek sorába kerül. Hja minek kapaszkodott olyan fába, ha gyengék az inai, vett volna magához való szegény leányt, van a faluban elég, olyan is, ki miatta maradt pártában, meg olyan is, ki holtig el nem felejtí.

Nyöghet, sóhajtozhat, azért még is csak ott főgnak mulatozni a fiatal urak a bárnybőrös lóczán, mert jussuk van hozzá. Nem egy gunyos pillantás esett a fiatal férj arcára, ha vasárnapokon ott lépkedett a felesége nyomában a templom felé s míg ő a segrestyében húzta meg magát, addig Kádár Maresa selyemtől suhogva ropozós kordován esizmácskákban, felkapaszkodott a korusra énekelni a fiatal nyalka kántorné mellé, a ki semmivel sem volt alábbvaló kedélyű Bede Pista feleségénél.

Mikor utmutás előtt megcsendült ott fent az orgona mellett az az ismert hang, mely rezgésbe hozta valamennyi férfi szívet. Bede Pista összeszorította mindkét öklét, égető lehellet tolódt fel melléből s szemében emészto láng égett, le nem vette tekintetét arról az aranycsipkés fűrtös fekete fejcskeről, mely — hejh két év előtt még oly hűségesen pihent az ő boldog kebelén, az a gyenge fehér arc, mikor odára simult az ő piros barna arcához, mikor azok a bárny fekete szemek az ő szemibe méledtek. E visszaemlékezésre keserű düh fogta el s nem ritkán kirohant a segrestyéből s ott állt meg valahol a határ szélében, honnét csak este tért haza s ha kérdőre vonták kimaradásáért, azt mondta, hogy ilyenkor legjobban rá ér szájjal nézni a „földeken“

Ülj mellém Mariskám, eszem a lelkedet, ülj már ide mellém, hogy tudod megállni, hogy ugy elmegy mellettem, mintha a kokorai tót lennék.

Ilyenkor ha jó szeszélyben volt Maresa asszony, oda telepedett Pista mellé, átfogta bárnyos két karjával a nyakát s fejét oda vonta csipkés selymes kebelére, megsimogatta azt a jó barna arcot, melyen titkon annyi könyv perdült végig ő miatta. Ilyen ölelésből, ilyen gyöngédségből sok kellett volna Pista szerelmes szívének. De nem

gyakran találta ám jó szeszélyben a kis aranyost — sokszor inkább olyan feletet kapott, a miből jódarab időre elment a kedve minden közeledéstől.

Egy idő óta feltűnően szórakozott és hallgatag lett a ház asszonya. Épen aratás ideje volt, Pista fáradtan, porosan csak éjjelre vetődött haza a mezőről, leült az asztal mellé s várta, hogy esik majd egy szerető pillantás is feléje, de hiába várta. A forró leves megégethette a száját, a kis felesége a világért se mondta volna: „vigyázz Pista, fujj bele a kanálba.“ pedig eddig ez volt a szavajárása, — elhagyja hát már ezt is. — Mi lehette ezt az asszonyt.

(Folyt. köv.)

Hirdetések:

246. tk. 1896.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csurgói takarékpénztár végrehajthatónak Kis József végrehajtást szenvedő elleni 200 ft tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. jbiróság területén levő Alsok községben fekvő a 33 sztkvben 48. 50, 869. 881. 898, 991, 1225, 1265, 619/114 hrsz. a. ingatlanok 1152 ftban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1896. évi június hó 12. napján d. e.
10 órakor

Alsok község házánál dr. Nagy Sándor ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 0₀ vagyis 115 ft 20 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1. 3333. sz. kelt m. kir. igazságszolg. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1896. évi február 12. napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

CSIGS ALBERT kir. aljárásbíró.

Egy teljesen felszerelt
parget gyárhoz
néhány ezer frttal egy társ keresztetik. Ezen gyár magában foglalja a parget szövést és festészetet, ilyenmü gyár még nincs az egész Monarchiában, kivéve Csehországot. Biztos kereslet, kitünő haszon. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

368 szám 1896.

Árverési hirdetés.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbírósa által 2253/1896. sz. végzéssel a gazdák és iparosok hitelegylete végrehajtató javára Pinter Márton és társai csurgói lakosok ellen 219 frt 09 kr. tökéltétel és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 369 frtra becsült boeskorok, szobabútor és tehenből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Csurgón alperes lakásán leendő eszközzésére

1896-ik évi május hó 23-ik napján délelőtt 9 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladottnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizethető.

Egyttal az 1881. évi LX. t. cz. 111 §-ának rendelkezéséhez képest felhívottnak mind-

azok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdeteig alulírt bír. végrehajtónak egy példányban irásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Csurgón 1896. évi május hó 6-ik napján.

CZIFFRAY KÁLMÁN,
kir. bír. végrehajtó.

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

HAZAI BUTORELADÁS!

Oros árak! Oid áru! Pontos kiszolgálás!

Van szerencsém a nagyrabecsült közönségnek b. tudomására hozni azon körülményt, hogy a

Budapesti és újpesti első butorgyártól a képviselőseget megkaptam s ezáltal azon előnyös helyz. b. van, hogy

hogy a legkittünőbb kész butorokból a legnagyobb készletet tartom és azokat részletfizetésre és gyári áron adom.

Képztes műhelyemben elvállalok és készítek egy műt. salon garnitúrákat, ebédő divánokat, ottománokat, rugó- és loszór matracokat, ugy. sz. in. ezek javítását is járulós áron.

TONET- FELE HAJLITOTT SZÉKEK BIZOMÁNYI RAKTÁRA.
Képeket, tükröket részletfizetésre is gyári áron szamitom.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal teljesítetnek.

Butorok és egyéb mindanfélé butortárgyak gondos elcsomagolása előnyös felvételek mellett.

A sz. v. e. közönség támogatását és partifogását kérem vallatom részere.

L A S Z K A J Ö Z S E F
Tisztelettel
kárpitos és butortekniskobó,
Csurgó.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 68. sz.

Locomobil és gőzszéplőgép-készletek. Ezen 12 lőerőig, továbbá járgány-
eszeplőgépek, tisztító-robotok, kő-
költyők, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„GO. LUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kuk. rizsa-
morzsolók, daráló, orló-malmok.
Egytetemes aczel-ekék 2 és 3 vasu ekék
és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldve.

Utolsó főhuzás.
Magyar
osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben
1 Millio Korona.

Huzás naponta
1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	600 000
1 „	400 000	400 000
1 „	300 000	300 000
1 „	200 000	200 000
1 „	100 000	100 000
2 „	40 000	80 000
2 „	20 000	40 000
5 „	10 000	50 000
10 „	8 000	80 000
34 „	6 000	204 000
100 „	2 000	200 000
200 „	1 000	200 000
2650 „	200	530 000
22 000 „	150	3 300 000
25 007 „	nyeremények és 1 jutalom	6 284 000

III. osztályú vételsorsjegyek árai:
1/1 60,— 1/2 30,— 1/10 6,— 1/20 3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beklüldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.
Sürgöny czim: Lottoheintze Budapest.

II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályú sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

1/1	1/2	1/10	1/20 sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint

legkésőbbén május 2-ig eszközendő.
Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.